

Alice in kinderopvangland

Beste ouders / verzorgers,

Bij deze ontvangt u Hofnieuws XIV, waarin wij u weer op de hoogte brengen van het laatste nieuws binnen onze Paleismuren.

Zoals beloofd zal ik u deze keer meer vertellen over het kiezen van een basisschool voor uw kind. Want hoe klein uw prins of prinses nu misschien ook nog is, de tijd vliegt, daar kan ik over meepraten. Voor we het weten zijn onze baby's 'groot' en toe aan de volgende stap: de basisschool!

Om uit te zoeken welke scholen er bij u in de buurt zijn, kunt u kijken op de site www.allecijfers.nl/basisscholen. Op de verschillende websites van de scholen staat vervolgens welke onderwijsmethodes ze gebruiken. Er zijn openbare scholen of bijzondere scholen, die bijvoorbeeld katholiek of islamitisch zijn. Ook bestaan er verschillende onderwijsconcepten, zoals Montessori, Jenaplan of de Vrijeschool. Op www.scholenkeuze.nl wordt uitgelegd wat dit betekent over de ideeën van de scholen over hoe kinderen leren en zich ontwikkelen en hoe ze daarin het beste kunnen worden begeleid.

Er zijn praktische dingen waar u op kunt letten. Is er een wachtlijst, hoe is de voor-, tussen- en naschoolse opvang geregeld en hoe veilig is de route van uw huis naar de betreffende school?

Rapporten van de onderwijsinspectie (die u kunt vinden via www.onderwijsinspectie.nl) en resultaten van de Cito-toetsen (die u kunt checken op de website die ik hierboven als eerste heb genoemd) geven ook informatie. Net zoals hoe groot de klassen zijn op een bepaalde school, hoe er wordt omgegaan met snelle of juist langzamere leerlingen en of er veel aandacht wordt besteed aan creatieve vakken.

Toch is het allerbelangrijkste wat mij betreft: ga op uw gevoel af. Precies zoals u waarschijnlijk deed toen u op zoek ging naar de juiste crèche voor uw kind en u voor Kinderdagpaleizen koos. Ga naar een open dag van de basisscholen die u aanspreken (mits deze niet zijn geschrapt door corona, uiteraard) of maak een afspraak voor een kennismaking. Hoe wordt u ontvangen als u er eenmaal bent? Wordt er de tijd genomen om naar u te luisteren? Hoe is de sfeer? Hoe zien de lokalen eruit, en het schoolplein? Denkt u dat uw kind zich thuis zal voelen op deze school?

Is er een pestprotocol dat daadwerkelijk wordt toegepast? Protocollen liggen overal op de plank, dat moet nu eenmaal. Maar in de praktijk zegt dat niet per se dat alle leerkrachten op de hoogte zijn van de inhoud en de protocollen ook toepassen. U kunt zeker vragen hoe dit zit op de school die u bezoekt. Ook een mogelijkheid is om eens langs de school te lopen als deze uitgaat. Kijk welke ouders er op het plein staan en vraag hen wat ze van de school vinden, zo krijgt u veel info.

Voor mijn eigen kinderen koos ik ooit voor een andere school dan de dichtstbijzijnde, omdat ik de school aan de overkant van mijn straat te groot vond. Voor mijn zoon Veròn wist ik dat een kleinschalige school, waar iedere leerkracht hem zou kennen, beter zou passen. Hij kon wel eens zijn eigen plan trekken en in mijn hoofd zag ik hem al lekker dromerig over de gangen naar het toilet slenteren en lang wegblijven. Dit gebeurde later ook, maar mijn zoon kreeg er niet al te veel ruimte voor. Elke juf en meester kende hem en stuurde hem weer naar z'n eigen klas terug.

Jeder kind is verschillend en u als ouder weet wat het beste is voor uw kind. Als u daar vanuit gaat, kan er niets misgaan en komt uw prins of prinses ongetwijfeld op de juiste school terecht. Ik hoop dat ik u een beetje op weg heb geholpen. En mocht u meer specifieke vragen willen stellen over dit of een ander onderwerp, dan kunt u altijd een van onze leidsters aanspreken of mij bereiken via info@kinderdagpaleizen.nl of op 06-48105437.

Warme groet,

Alice van Neck, eigenaresse Kinderdagpaleizen

Op de troon

Plausch van Zetten

Uw kind is koning, maar in elke Hofnieuws zetten we even een medewerker van Kinderdagpaleizen op de troon, om haar beter te leren kennen. Deze keer: Plausch van Zetten (30).

Thuis: 'Samen met mijn vriend Sonny (32) en onze twee zoons Mike (6) en Jesse (3) woon ik in Volendam.'

Werkt: 'Al vanaf mijn achttiende in de kinderopvang. Daarvoor volgde ik een opleiding tot secretaresse, maar dat paste mij toch niet. De hele dag achter een computerscherm zitten, dat zag ik mezelf niet jarenlang doen. Ik ben doenerig en vond kinderen altijd al leuk, zo kwam ik terecht bij de opleiding tot Pedagogisch medewerker.'

Zes jaar werkte ik vervolgens bij een kinderopvangorganisatie in Amsterdam-Noord. Dat was een prima tijd, maar toen ik zwanger raakte van ons tweede kindje, wilde ik iets anders. Mijn vriend is doordeweeks veel weg voor zijn werk bij een bouwbedrijf en ik zag mezelf niet dagelijks van Volendam naar Amsterdam-Noord reizen met een druk gezin met twee jonge kinderen. Ik kom zelf uit Monnickendam, dus van dit Paleis had ik al eerder gehoord. Sommige leidsters die hier al werkten kende ik ook. Met Janna heb ik zelfs op de basisschool gezeten. Toen er bij Paleis Monnickendam een plek vrij kwam, was de keuze dan ook snel gemaakt. Ik kon een stuk dichterbij huis werken en hoefde niet langer in de file te staan 's ochtends of 's avonds. Ideaal.'

Waarom deze kinderopvang: 'Dat had niet alleen met de reistijd te maken. Meteen toen ik hier voor het eerst binnenkwam, voelde het ook vertrouwd. Mieke ken ik ook nog van vroeger. Eigenlijk kwam ik na mijn zwangerschapsverlof in een warm bad terecht, toen ik hier begon met werken. Het klopte meteen.

Dat moment is inmiddels bijna drie jaar geleden en ik werk nu op dinsdag, donderdag en vrijdag op de peutergroep. Het leukst vind ik de interactie met de kinderen. Ze kletsen de hele dag en spelen grappige rollenspellen. Dan doen ze alsof ze aan het koken zijn en voeren tegelijkertijd een telefoongesprek door een speelgoedmobiel, zo komisch. Of ze spelen dat iemand ziek is en naar de dokter moet; ik geniet van hun fantasie en hoe ze daar in op kunnen gaan.'

Mooiste moment: 'Als een kindje verdrietig binnenkomt, maar Mieke of ik het heel snel kan troosten. Voor sommige prinsen en prinsessen is het een grote stap: even afscheid nemen van papa of mama. Dat heb ik zelf als moeder nooit meegemaakt, want mijn oudste ging met mij mee naar het kinderdagverblijf in Amsterdam-Noord en mijn jongste gaat nu mee naar mijn werk hier. Mijn kinderen wisten en weten niet beter, het is altijd prima verlopen.

Maar het is logisch dat kinderen soms eenkennig zijn en even moeite hebben om de drempel over te komen. Ik pak meestal een boekje, ga voorlezen en die afleiding is vaak al genoeg. Het huilen duurt zelden langer dan een paar minuten. Goed om te zien is dat zo'n fase sowieso meestal maar kort duurt; als kinderen iets meer gewend zijn, voelen ze zich helemaal thuis bij ons.'

Gouden tip: 'Regelmatig zeggen ouders: "Mijn kind eet thuis geen groenten, hoe doen jullie dat toch?" Fijn genoeg hoeven we hier eigenlijk niet zo'n moeite te doen. Zien eten doet eten, denk ik. Wij hebben een vast ritme en daar hoort eerst een liedje zingen en dan tussen de middag warm eten gewoon bij. Het scheelt ook dat de prinsen en prinsessen elkaár zien eten. Vreemde ogen dwingen bovendien, maar wij dwingen kinderen nooit, het gaat vanzelf. Tuurlijk stimuleren we wel eens een prins of prinses, zo van: "Neem of probeer nog maar één hapje, kijk, die of die doet het ook." Maar dat is het.

Mijn eigen kinderen zijn goede eters, ik heb niets te klagen. Maar ik kan me voorstellen dat ouders het lastig vinden als hun kind thuis groente weigert. Gelukkig kan ik ze geruststellen dat gezonde dingen in het Paleis wel worden gegeten.'

Prinselijk portret

Ook dit jaar komt Foto Mario weer prachtige foto's maken van de prinsen en prinsessen van Paleis Monnickendam (op 17 mei) en Paleis Zaandam (18 Mei). Vanwege de huidige omstandigheden worden er alleen portretfoto's gemaakt, geen groepsfoto's. Hiermee houden we zoveel mogelijk rekening met de geldende RIVM-richtlijnen. U ontvangt hier nog een e-mail over.

Koninklijke boekentip

Stephanie Kaars, de nicht van Alice, heeft samen met haar kinderen een nieuw boek geschreven: *brus en zus*. Het gaat over Niels (7) en Ninte (11). Niels lijkt een heel gewone jongen. Maar hij is een brus, want hij heeft een gehandicapte zus. Maakt dat hem bijzonder? Ninte lijkt een heel bijzonder meisje, want zij zit in een rolstoel. Maar is zij misschien toch ook gewóón? Je leest het in dit autobiografische omkeerboek. De ene helft wordt verteld vanuit Niels, de andere helft (*zus en brus*) vanuit Ninte. Het is een prachtig (voorlees)boek voor klein én groot. Wij raden dit aan, omdat we vinden dat je niet vroeg genoeg kunt beginnen met kinderen leren dat iedereen anders is én er mag zijn zoals hij of zij is. *Brus en zus* is te koop via www.bol.com.

Wist u dat...

- ✿ *Onze leidsters allemaal weer een herhalingscursus BHV en EHBO hebben gevolgd? Zo blijft hun kennis op deze gebieden volledig up-to-date. Hiernaast hebben sommige van onze collega's ook nog een extra cursus baby-scholing gedaan.*
- ✿ *Al onze Paleizen zijn gesloten op Tweede Paasdag (maandag 5 april), Koningsdag (dinsdag 27 april), Hemelvaartsdag (donderdag 13 mei) en Tweede Pinksterdag (maandag 24 mei)?*
- ✿ *Wij altijd openstaan voor ideeën van ouders? Spreekt u gerust de leidster van uw kind aan of mailt u Alice als u iets wilt bespreken.*
- ✿ *De komende periode vijf van onze collega's hun verjaardagen vieren? Daphne Jelierse (Zaandam) op 7 april, Tessa Jansen (Amersfoort) op 17 april, Daisy van Es (Zaandam) op 13 juni en Merel Kuijt (Zaandam) en Myrthe Roos (Monnickendam) allebei op 2 juli. Alvast van harte gefeliciteerd!*

*Hofnieuws XV verschijnt op donderdag 1 juli
in uw mailbox: tot dan!*